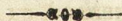

ніето ѝ безъ да са задължжтъ за бжджцето, като ще удвояватъ въ сжщото време, и до поблагопріятны обстоятелства гоненіята си противъ Маврытъ.

Назначеното ауто да-фе, като са забави изъ най-напредъ поради отпуцаньето на грѣховетъ, което бѣ объевиль Папата, отложи са за неопредѣленно време, и други поважны работы отпослѣ, станжжх причина да са забрави съвършено.

XV.

ДОМАШНА СЦЕНА.

Вечерята на достопамятныя този день, Пикильо бѣше въ кжщата на Алвайда, въ кабинета на Донъ-Фернанда, сѣднжлъ до огнището и умысленъ, когато настойникътъ му обади нѣкакъ тайно, че една госпожа иска да му каже нѣщо.

Ако и да живѣяше въ палата и въ кабинета на единъ грандъ, Пикильо не бѣше гордъ повече отъ другый нжтъ. Той рече да влѣзе госпожата тосъ часъ . . . и Казилда, козметистката, съ очы облъщены отъ радость, пристжпи на прѣсты и му рече съ низъкъ гласъ :

« Можешъ ли да ты приемешъ ? . . . долу сж . . . на улицата.

— Кои ?

— Тамъ, подъ прозорцытъ ти.

— Кои казвамъ ? попыта изново Пикильо.

— Пріятелитъ ни . . . онѣзи които длѣжжтъ на тебе живота си! Гонгарельо и племенницата му. »

Пикильо извика отъ въсторгъ, и стоеше неподвиженъ; подиръ малко като доде на себе си :

« Нека доджтъ ! . . . нека доджтъ ! » рече той.

Казилда отвори прозореца, направи на улицата знакъ съ ржката си, излѣзе бърже, и подиръ нѣкол-